

ΓΙΑΓΙΑ ΧΟΡΕΥΕΙ ΜΕ ΤΑ ΕΓΓΟΝΙΑ ΤΗΣ

Κάπως, κάπου , κάποτε στις Σμύρνης τα στενά
εμείς παιδιά χορεύαμε μαζί με τη γιαγιά.

Καλοκαίρια όμορφα επιστρέφαμε εκεί
Και κάθε φορά και κάθε χρονιά η ίδια μυρωδιά,
Αυτή του γλυκού χειροποίητου μπακλαβά.

Και κάθε τόσο επέστρεφε μία μελωδία γνώριμη, μαγευτική

Που λάτρευα να χορεύω.

Γλυκιά γιαγιά, γλυκιά χρονιά,

Γεμάτη καλοκαίρια.

Ας ήσουν πιο κοντά, να αισθάνομαι την αγκαλιά

Γεμάτη αγάπη, ξεγνοιασιά.

Ζεστή καρδιά, γλυκιά φωνή

Και κάπου εκεί η χρυσή τομή,

Αυτή του κρυμμένου θησαυρού

στο ξυλόγλυπτο μπαούλο του σπιτιού σου.

Αυτό που μας δίνεις στα κρυφά

Και κάτι άλλο ξεπροβάλλει ξαφνικά

Και ένας νέος θησαυρός μας περιμένει.

Παλιές φωτογραφίες μας ταξιδεύουν στα νιάτα σου και στη ζωή σου.

Ξύλινα παιχνίδια του μπαμπά

Και ρούχα μωρουδιακά

Και ένα μουσικό κουτί γεμάτο αναμνήσεις.

Γιαγιά σε αγαπώ!

Γιαγιά σε αναπολώ!

Γιαγιά χορεύει με τα εγγόνια της

Νικόλαος Γύζης(1842-1901)